

Stanislav A. Hošek: Proč se ten zázrak nekonal

- CZ24 News | 4. února 2023

ČESKO: První mou reakcí na výsledek voleb byl kratičký text Zázrak se nekonal. Pokusím se ve svém dnešním vydatnějším příspěvku několik tezí, proč se nakonal, ba až nemohl konat. Zdůrazňuji, že nejde o ucelenou analýzu, ale pouze o několik postřehů, dokonce je možné, že ani ne nejdůležitějších.

Dlouhodobá skladba politických sil

Výsledek všech posledních voleb byl determinován neexistencí skutečné opozice proti politické i hlubinné moci v této zemi. Kde není silná opozice, nemohou být ani vygenerováni politici, kteří se pro voličskou veřejnost od sebe vzájemně jasně odlišují. Samotná pětikoalice pak už od samého počátku svého vládnutí neměla nejen skutečnou opozici, ale ani kvaziopozici. Hnutí ANO není žádnou opozicí, nýbrž pouze alternativou pětikoalice. SPD mě a doufám nejen mě, především před druhým kolem prezidentské volby dostatečně přesvědčila, že není ani tou zdánlivou opozicí, ale spíše politicky „nedospělým“ subjektem.

V posledních parlamentních volbách propadlo milion voličských rozhodnutí. Ani tento debakl však nebyl žádným poučením pro desítky pidistraniček, rádoby hnutí a podobných subjektů angažujících se protivládně ve veřejném politickém prostoru. Nebyla dokonce vytvořena ani účelová pseudokoalice pro volbu prezidenta, která by dokázala občanům předložit jednoho kandidáta, který by byl všemi podporován a měl šanci se dostat do druhého kola, aby odsunul kandidáta pětikoalice. Babiš totiž měl postup do druhého kola naprosto jistý již několik let. Takovéto chování odpůrců současné vlády mohlo dokonce v očích veřejnosti vygenerovat charismatickou osobnost, která by se i při konečné prohře stala skutečně silným opozičním vůdcem, jenž by se následně mohl stát našim Orbánem.

Roztříštěnost odpůrců celého současného politického režimu, a dokonce i současné vlády mi připomíná, že jsem po celý život oprávněně kritizoval Marxe za jeho bonmot „*Proletáři všech zemí, spojte se*“. Buď byl naivní, nebo ono heslo bylo zradou na proletářích. Při jeho geniálním mozku totiž musel vědět, že se proletáři nespojí k jednotnému činu ani v jedné zemi, nadtož společně ze všech. Už jenom proto, že jich bylo stamiliony a jejich protivníků pouze tisíce. Takže Marx ve skutečnosti poradil velkokapitalistům celého světa, jak se mají zachovat. Což oni skutečně udělali a vládnou nejen dosud, ale pokud se jim povede podle svých zájmů zrealizovat i proces globalizace, budou vládnout dál... a opět dál... a ještě dál...

Atmosféra ve veřejném prostoru

V mých očích není náhoda, že profesor politologie, který se v určitou dobu specializoval na studium totalitních režimů, konkrétně nacismu, začal v té pro něj nejvhodnější době cílevědomě stoupat po kariérním žebříčku celostátní politiky. Při jeho odborných znalostech dobře věděl, že je opravdu nejlepší čas vytvořit v zemi atmosféru pro novou totalitu. Společnost na ni totiž dozrávala. Byla už nalomena koronavirovou diktaturou. A naučila se v dostatečně velkém počtu bez odporu poslouchat mocné.

Na druhé straně nebylo rovněž náhodné, že v určité etapě mocenské roztříštěnosti politický veterán

odchovaný totalitním myšlením jiné ideologie vytvořil v naší zemi šanci k formování více koaličních předvolebních subjektů. I on dobře věděl, že se spíš zformuje panská koalice než ta opačná.

Jakmile profesor politologie stanul v čele vlády, přišla mu navíc „pomoc z hůry“ v podobě války. To sice byla náhoda, leč náhody prospívají opravdu jen připraveným, což pan profesor skutečně byl a je. Doslova okamžitě jeho vláda vyhlásila za pomoci lokajských médií v zemi válečný stav. Sice jen de facto, ale možná právě proto ještě reálnější, než kdyby jej vyhlásila de iure. To by stejně byla čistě formalita, protože současná výkonná moc má drtivou většinu nejen ve sněmovně, ale i v senátu. Což mi potvrzuje mé přesvědčení, že demokratická doktrína o třech pilířích brzd a vyvažování moci je podvodnou demagogií.

Pod rouškou válečného stavu v zemi mohla pak vláda bez vážného protitlaku realizovat jeho prvky, jako cenzuru, násilné potlačování projevů odporu, a dokonce soudní postihy „vlastizrádného“ jednání, jakým je například už jenom projevení názoru, který mocní neschvalují. I tady se projevila lživost o vyvažování moci zákonodárné, výkonné a soudní. V absolutní většině totiž orgány činné v trestním řízení sloužily pouze zájmům vládců.

Nebylo proto k divení, že ve společnosti se odehrávaly a odehrávají mediální šikany nositelů nevládních názorů, že jsou ze zaměstnání ze stejného důvodu vyhazováni nejenom státní zaměstnanci, ale i ostatní. Mnohem horší je, že takto vytvořené atmosféry strachu využívaly určité síly k mnohem hrůznějším činům. To, co bylo v naší zemi dosud pouze ojedinělými výstřelky, jichž se za třicet let vyskytlo doslova jen několik, se za nadvlády pětikoalice nebyvalo pomnožilo. Ať si prosím čtenář všimne, že poprvé používám slovo nadvláda u současné vlády. Je to z mnoha reálných důvodů, z nichž některé jsem už uvedl, protože ve svém důsledku vedou ke skrytě se měnícímu autoritářství v diktaturu až totalitní režim.

Nebudu dále toto téma rozebírat. Na jeho závěr pouze uvedu že pětikoaliční vládě se povedl doslova husarský kousek. Za jediný rok svého působení stačila dovršit zákonitý proces každé demokracie, jímž je přechod do polykracie. Cože to je? Přeměna onoho démos na bezmocnou masu. Tento proces trvající v zemích Západu jedno až dvě století se u nás povedlo zkrátit na necelé čtvrt století. Kdo o tom pochybuje, ať si zavzpomíná, odkdy se v politické části našeho veřejného prostoru začalo běžně používat pro ústavní činitele a další vysoké politiky slovo „elity“.

V celé společnosti panuje až existencionalní strach z moci, která sama sebe povýšila na elitu. Taková je celospolečnostní atmosféra v našem státě.

Předvolební blok mocných

V naší zemi se již dlouhou dobu formuje blok reálné moci. Tvoří jej, jako konečně všude především nejbohatší jedinci a jejich lobbisté, politické strany a jejich sponzoři, neziskovky a jejich finanční základny, zbrojařsko-vojenský komplex a v neposlední řadě vlastníci a vysocí manažeři velkopodnikatelů od mediálních, přes komunikační po další sítě až po páteří průmysl, především energetický. Z vyjmenovaného logicky plyne, že fundamentem moci jsou peníze a logicky proto nejvyšší kastou současné moci jsou financieri čili investoři, prostě vlastníci a manažeři všemocných bank.

Fialově vládě se povedlo dovršení kultivace jednotlivých prvků moci do formy sjednoceného bloku, který jsem pojmenoval blokem reálné moci. Samozřejmě že tou jedinou cestou, kterou disponovala, tedy zákonodárnými a dalšími iniciativami, které podporují jeho zájmy. Nějak si nedovedu vzpomenout, kdy iniciativa pětikoaliční vlády jednala proti zájmu zmíněného bloku, nebo alespoň v zájmu „lidu“ do něho nepatřícího. Jedním z prokazatelných zájmů zmíněného bloku je již dlouhodobě i zničení „odrodilce“ Babiše. Vlastně jsou proti němu od chvíle, kdy vstoupil do politiky a prosazoval

zájmy produktivního, a ne finančního velkokapitálu. Čímž se stal nepohodlným prakticky všem globálním koncepcím současných mocných.

Pětikoaliční vláda využila celkovou atmosféru strachu a elitářství k vytvoření semknutého předvolebního bloku „Antibabiš“, protože z celkového dění v posledním desetiletí bylo zřejmé, že Babiš má druhé kolo prezidentských voleb jisté, jak jsem se již zmínil. S touto převahou si pak mohla dovolit využít všech vládních struktur v angažmá ve volební kampani. Proti takové přesile je i síla jednotlivého superboháče prakticky nicotná. Ba i s podporou bezmocných má pouze maličkou šanci na úspěch. Pětikoalice tak realizovala další rys polykratického státu začínající totality, když veškerá jeho moc se napřela vůči jedinci, který si, podle ní „populisticky“ dovolil říci o podporu jakéhosi ne elitářského demos.

Několik poznámek ke konkrétnostem předvolební kampaně

Zdůrazňuji, že tento text se ani nedovoluje tvářit jako analýza. Proto v závěrečné kapitole se pouze zmíním o několika konkrétních jevech, jež měly či mohly mít vliv na výsledek procesu, který se z důvodů předešlých tří kapitol dokonce zdráhám nazývat volbami, protože nešlo ve skutečnosti o soutěž mocensky rovnoprávných subjektů.

Předvolební kampaň byla prý i podle pana premiéra odporná. Podle mě nejen odporná, ale bezohledně nenávistná až smrtelně záštiplná, tedy s absolutně nedemokratickými prvky iniciovanými anebo tolerovanými mocí. Což je zásadní rozdíl. Všechny násilnosti vůči kandidátům byly totiž již předem posuzovány podle Amerického pravidla uplatňovaného v zahraniční politice; Je to „lump“, ale náš lump. V mém myšlenkovém pochodu je to nejen popřením demokracie, ale zneužitím moci k nezákonné nadvládě.

Vláda záměrně odsunula z voleb téma míru, které je v současnosti absolutně prioritní. To není jenom důkazem, že je naše reálná moc militaristická, ale že porušuje Ústavu, zákony a dokonce i mezinárodní deklarace a Chartu lidských práv čili komplexní demokratický právní systém světa. Babiš téma sice zvedl, ale pod všeobecným, a především dlouhodobým tlakem moci si nedovolil dále s ním pracovat.

Mocenské struktury dlouhodobě vytvářejí klima pro ztrátu historické paměti. Nejde o běžné využívání moci k překreslování dějin. Jedná se o systematický proces od vzdělávání, přes mediální propagandu, po diktát vědě, kde se nezamlčují, jak je ze strany moci pochopitelné, jí nevyhovující fakta, jevy a události, ale záměrně se lže čili doslova vytváří události, které se nestaly. Nedávné vzpomínky na osvobození Osvětimi je toho úděsným dokladem. Tvrdím, že jde o promyšlenou přípravu voličské většiny. Blíží se totiž doba, kdy budou volit už dvě generace, které si minulost před dnešním mocenským systémem nepamatují, což vytváří další šance k realizaci totalitní nadvlády.

Závěrečné konstatování

Vždycky jsem tvrdil, že mocní dovolili lidu volby teprve a jen tehdy, až měli zvládnutou technologii, že v nich vždycky zvítězí jejich vůle. Konkrétně v naší zemi se to u volby prezidenta hned dvakrát za sebou nepovedlo. Je vidět, že naši mocní se z toho natolik dobře poučili, že alespoň nemuseli použít primitivních volebních podvodů, jako tomu bylo v USA. Což je asi jediné pozitivum právě proběhlých voleb.

[ZDROJ](#)